

Nr 4 December 2021

I detta nr:

- **Ordföranden har ordet.**
- **Kräftskiva 21 augusti vid Marinstugan.**
- **5-kampen 4 september i Norrtälje.**
- **Riksårsmötet den 5 – 7 september.**
- **Soppkvällen 30 september.**
- **Krigsseglardagen.**
- **Marinstugan.**

Flottans mäns avdelning 11, Nynäshamn

Ordförande:	Kjell Johansen	Mob 0706-41 35 53
Vice ordf:	Bengt Lind	Mob 0706-88 43 72
Sekreterare:	Rune Stang	Mob 0703-69 29 38
Kassör:	Hans Martinelle	Mob 0705-66 06 61
Ledamöter:	Robert Norberg	Mob 0702-71 05 58
	Björn Wideberg	Mob 0702-46 41 90
	Tommy Lagsjö	Mob 0705-49 02 87
Suppleanter:	Stig Ödmark	Mob 0703-19 16 47
	Linda Leibing-Hedeén	Mob 0703-05 30 23
Registrator:	Tommy Lagsjö	Medlemsregisteransvarig. 0705-49 02 87 <i>Vid ändring av adress, meddela registratören.</i>
Adress:	FM avd 11 NYNÄSHAMN c/o Kjell Johansen Båtsmansvägen 13 149 31 NYNÄSHAMN kjelljohansen756@gmail.com	
Kassör:	FM avd 11 Nynäshamn c/o Hans Martinelle Hamngatan 7 B, lgh 1401 149 31 NYNÄSHAMN	
Bankgironr:	863 8785	

produktion: st-media
R Stang
Skogsv 4
148 30 ÖSMO
Tfn 08-520 30 555
Mob 070-369 29 38
e-mail st-media@telia.com
36rusta11@gmail.com

Hallå alla vänner i Flottans Män! Vi närmar oss juletid och närmast framför oss har vi en samling med glöggmingel på Båtsmansvägen den 20 nov och vår fina Lillejul den 11 december.

Coronaproblemet är ju inte över men förhoppningsvis så har alla i vår kamratkrets vaccinerat sig, en del har även fått sin tredje spruta.

Mot bakgrund av detta så har vi ju nu i höst genomfört och träffats vid kräftsivan i augusti och våra två soppkvällar i höst. Det blev utmärkta träffar, många av kamraterna kom,

maten var god och föreläsningarna som visades var mycket intressanta.

Vi var ansvariga för och genomförde Minnesstunden för jagarolyckan för 80 år sedan på Märsgarn den 17 september. Stort stöd från Marinen gavs och många intresserade och anhöriga var på plats och gav sin uppskattning för en väl genomförd minnesstund.

I vår förening har vi även andra pågående aktiviteter. Vi är ansvariga för genomförandet av 2022 års Riksårsmöte som genomförs 8 – 10 maj till Tallinn. En liten grupp jobbar nu med annonsering i FM-tidningen och förberedelser med rederiet. Vi har stort stöd från Riks och har även anlitat en duktig organisatör från Stockholmsföreningen. Det kan hända att vi får anlita mer av våra medlemmar för att hjälpa till under själva genomförandet av Riksårsmötet. Vi hör av oss.

Vi har en studiecirkel som lär sig hur föreningsstadgar skall utformas. Vi är 9 kamrater i den cirkeln och vi har nu hållit på i flera månader vid samlingar ute i Marinstugan. Vi kommer säkert att hålla på långt in i nästa år.

Vi håller på att lägga in vår nya hemsida. Svårt för oss äldre gubbar att jobba i ett nytt websystem, vi lärde ju oss aldrig det under furirskolan, men med hjälp av andra webmasters utifrån så skall vi nog få till det. Nya websidan kommer att läggas ut 1 december.

I mellandagarna efter jul så samlas styrelsen för att planera in aktiviteter för nästa år. I motsats till förra årets ryckiga och nedstämda planering så kommer vi att lägga in alla möjliga aktiviteter för nästa år. Alla medlemmarna kommer att få planeringen i december när vi är klara.

Redan nu – God Jul och Gott nytt år

Kjell

Kräftskiva 21 augusti vid Marinstugan

Vid pennan R Stang

I vår långtidsplanering hade vi naturligtvis petat in en kräftskiva, utan att i det läget veta om den skulle gå att genomföra. Läget på coronafronten var ju och är fortfarande helt avgörande för vilka aktiviteter man skall tillåta sig att arrangera. Men vi såg ett ljus i tunneln och skickade en signal till vädergudarna om att låta solen skina över Muskö. Givetvis

Kollat i byssan och utkörd

skulle vi hålla till utomhus, så därför hoppades vi på att bli bönhörda.

Kl 1600 var alla som anmält intresse för att delta församlade och minglandet tog fart. Det hade ju runnit en hel del vatten under broarna

Snart dags

sedan vi senast haft möjlighet att talas vid. Inne i stugan pågick förberedelsena för fullt Elisabeth och Monica snodde runt som tättingar därinne fixade och donade för att allt skulle bli klart.

Frukten av de många timmarnas arbete i köksregionerna började nu dukas upp till allmänt beskådande ute i det vackra sensommar vädret.

Men det var inte enbart skådebröd. Med hög och klar röst förkunnade Kjell att vi var välkomna att ta för oss. Vidare lät han oss förstå att tilldelningen var tio kräftor åt var och en. Drycker

Nu har det börjat

att läska strupen med kunde man på sedvanligt sätt hämta i baren och anteckna vad man tagit. När festen närmade sig slutet skulle vi få en liten lapp med en sammanställning av kostnaden för kalaset samt föreningens bankgironummer.

Nu var det dags att med raska steg angripa de små röda odjuret. Att plocka mer än fem på tallriken visade sig inte vara bra eftersom det vare en massa annat godis på bordet.

Bröd, smör, ost, pajer, grönsallad och dressing. Det blev en hel del innan man kunde gå tillbaka.

Bland de kylda dryckerna hittade jag en liten Löjtens som inte gick att motstå.

När alla hade tagit för sig och bänkat sig vid bordet hördes under ett tag bara vindens susande i träden. Ett ljud som kom att överröstas av sörplande och smackande när kräftorna började slinka ner. Vi anmodades ta fram det sånghäfte som var utlagt på bordet. Den första visan, en lovsång till kräftan, passade utmärkt att inleda med.

Festligheterna fortsatte med mera kräftor och sång. Kjell avvek vid ett tillfälle från sånghäftet genom att framföra den välkända visan "När jag kom hem från Fjärden". Kanske hade han tänkt sig ett soloframförande, men av det blev det intet. Alltför många kunde hänga med vilket de naturligtvis gjorde.

En del av festdeltagarna hade börjat fylla på med kräftor. För att inte hamna i matlä passade även jag på att komplettera mitt kräftförråd. Sörplandet fortsatte varvat med sånger ur

häftet.

Nu ska vi sjunga!

Mot slutet av festligheterna blev det lite nostalgi prat, Kjell och Eron kom in på ämnet Mtb, vilket förde med sig att Eron övertalades att sjunga visan om den trilskande Italienska kompressorn "Garelli" som var ett måste för att kunna starta huvudmaskinerna.

Garellin startades med ett rep modell utombordarde, den var lågt placerad på ett sätt som gjorde startproceduren lite knepig. Om den misstänkte sprutade det en oljedusch på den kämpande unge mannen.

"Oj Hade totalt glömt att det är augusti".

"Såg nyss moster Embli bli av med klorna".

*"Akterut i vår maskin där har vi en kompressor
och om du får igång den är du klok som en professor.
Den sugit kraften ur många käck maskinbeväring
för när man dragit snöret ända därifrån och hit
du får en puff i ansiktet sen händer ej ett skit.*

*Drag fortare, drag fortare du tänker i förtvivlan
du rycker och justerar men Garellin hesiterar.
Emellanåt det hörs en knall som livar upp humöret.
Men när du tagit ut dig så du ej mer förmår
du kippar efter andan och har olja i ditt hår".*

Erling i berättartagen

Erling bidrog som vanligt med en massa skrönor som fick alla att skratta. Han förefaller ha ett outtömligt förråd av tokigheter som han till allas förtjusning delar med sig.

Vid pass åttatiden närmade sig kalaset sitt slut. Det gjordes tappra försök att bjuda ut de c:a tio kräftorna som fortfarande inte gått åt. Vket naturligtvis efter lite övertalning lyckades.

Efter att ha fått uppgift om hur mycket var och en skulle betala för kalaset, kunde vi konstatera att ännu en trevlig fest tillsammans i glada kamraters sällskap var till ända.

Sonja och jag gick till båtklubben för att övernatta i båten, med en förhoppning om att kunna hissa segel på söndagsmorgonen.

5-kampen 4 september i Norrtälje.

Vid pennan R Stang

Vid ankomst prick kl 1000 bjöds vi på ostfralla och kaffe vilket var väldigt uppskattat. Under tiden berättade FM Norrtälje ordförande, Olle Jansson lite om vad som skulle hända under dagen och (med ett pillemariskt leende) vad man hade för avsikt att utsätta oss för. Han överlämnade sedan ordet till Lars Nylén ordförande i Roslagens sjöminnesförening som först berättade något om tävlingsplatsen vi kom till.

Det imponerande vackra och välskötta museoområdet.

Lars inledde med, att om vi ser till kuststräckan Haparanda – Blekinge, var 1905 mer än en tredjedel (35%) av ostkustens segelfartyg hemmahörande i Roslagen bemannade av rospiggas.

Efter ett upprop längs roslagskusten bildades Roslagens Sjöminnesförening 15 mars 1938.

"Segelfartygens tid är slut. Roslagens stolta skepp ha utgjort ett betydande inslag under ett tidsskede, som nu hör till en förgången tid. Ännu finns möjligheter att söka bevara en del av de minnen, som så intimt höra samman med det säregna hos Roslagen. Men snart har den sista Roslagsskutan skattat åt förgångelsen, och endast ett förbleknat minne står kvar. Därför vilja undertecknade söka intressera Roslagen från norr till söder att ansluta sig till en i Väddö den 15 mars 1938 bildad sammanslutning u.p.a., som har till uppgift att söka bevara dess sjöfartsminnen - det må vara föremål eller traditioner. Vi tro, att dessa minnen äro väl ägnade att samla och ena oss i Roslagen till gemensam handling och bättre än något annat stärka vår hembygdskänsla.

En dylik sammanslutning bör kunna underlätta kontakten mellan dem, som bo i Roslagen och som äro intresserade av att uppteckna sjöfartsminnen och på så sätt underlätta insamlandet av material för en eventuell i framtiden utarbetad Roslagens sjöfartshistoria."

Föreningens flaggskepp är Sjöfartsmuseet på Väddö. Föreningen fick ett arrendekontrakt med ärkestiftet på det gamla komministerbostället på Kaplansbacken söder om Älmsta. Skeppargården är en gammal domargård från 1850 från Malmberga i Häverö socken som 1947 ersatte den av eld 1942 härjade komministerbostaden. Skeppargården är fortfarande inredd på roslagsvis enligt ursprungstiden, som ett skepparhem från 1870 - 90 talen.

Under åren har ett flertal tillbyggnader gjorts på ett pietetsfullt sätt för att öka utställningsytan, först 1955 - 56 främst för att inrymma föreningens fartygsmodeller, därefter 1971 för att hårbärgera den inköpta ångmaskinen och ångpannan, 1948 85 tillkom ny entré, kontor, hörsal och sanitetsutrymmen. 1986 - 87 utökades museet med ett arkiv av hög brandklass och ytterligare utställningsyta. Ytterligare en utbyggnad till 2002 när det stora Båthuset invigdes. Den senaste tillbyggnaden kom 2013 när verkstadslokalen Beckhuset invigdes.

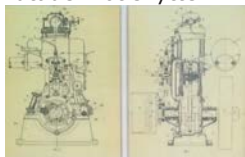
Sedan 2018 bedriver föreningen även den lilla museifilialen Lars Matts Eriks sjöbod i fiskehamnen Grisslehamn.

Årsboken "Rospiggen", som började komma ut 1940, är mycket väl känd och har ett gott renommé bland alla som sysslar med eller på annat sätt intresserar sig för sjöfartshistoria. Postrodden över Ålands hav är ett arrangemang till minne av postrotebönderna från Vaddö och Eckerö som startade 1974 och genomförs varje år med stort deltagande och intresse.

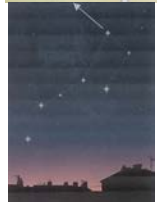
Genom föreningens musikinspelningar "Törn ut!" (1983), "Sjöbris" (1996) och "Saltstänk & Bränningar" (2006) förs segelfartygens tradition med arbetsvisor, sjömansvisor och seashanties vidare i lättlyssnade former.

Nu till tävlingarna som vi kommit dit för, i fast förvissning om att göra det allra bästa för att komma så högt upp i resultatlistan som möjligt. Efter att ha fått våra tävlingsblanketter satte vi, Björn Wideberg, Tuk och jag som utgjorde ett lag kurs mot den första praktiska uppgiften. Det var som brukligt en blandning av kunskapsfrågor i formen av en tipspromenad och praktiska övningar. Här nedan ett axplock av de frågor och övningar vi fick "utstå". Plåttallrikar som skulle skjutas ner med slangbells. De var uppställda så att de lutade mot skytten vilket innebar att det krävdes inte bara en klockren träff i överkant av tallriken utan även kraft i anslaget för att fälla den. Vill minnas att vi tillsammans lyckades fälla 4 tallrikar.

Tipsrundan vållade oss en del huvudbry. Vem vet under vilket namn det Norrtäljebaserade företaget Pythagoras marknadsförde sina båtmotorer? 1, X 2. Det fick bli en kvalificerad gissning.

För en intresserad nautiker var frågan om vilket fartyg i flottan som fått namnet efter en stjärna som man med vägledning av en bild på St Karla-vagnen skulle lista ut, relativt enkel. Torpedbåten Polaris givetvis.

På en bild av ett fullriggat skepp var ett av förseglen rödmarkerat, längst fram på peket och man frågade vad seglet kallades. Även det var ju en lätt fråga att besvara. En bild på Cutty Sark som var ett

av de mest berömda klipperskeppen, hon seglade den snabbaste te-resan Shanghai - London på 107 dagar. Frågan var vilket hennes namn var vilket vi givetvis visste. En fråga där vi återigen var tvungna att kasta tärning om svaret var en bild på tre vackra tavlor av kända roslagskonstnärer H Lindberg, A Engström och R Svensson. Att vår vackra kust 1719 - - 1721 utsattes för terror av tsar Peters flotta är allom bekant. Men hur många ryska fartyg kom till Kappelskär 11 juli

1719, var lite knepigare att komma ihåg. Men vi tog en chans på X vilket visade sig vara rätt d v s drygt 200 fartyg.

Efter denna hjärngympa var det åter en del praktiska uppgifter kvar. Att kasta splitsat öga på en grov tross runt en pollare visade sig för oss "kraftfulla starka" män i laget vara en övermäktig uppgift. Vi nådde inte ens fram till pollaren. Tuk

Ytterligare ett misslyckat kast, vi var för veka.

däremot klarade att kränga ögat runt pollaren, visserligen hade hon som kvinna något kortare avstånd, men, heder åt den flickan.

Vi skulle även bedöma höjden på "Elviras" mast och avståndet till masten från den plats där vi stod. Tja, även detta var knepigt men vi lyckades ganska bra skulle det komma att visa sig.

När så denna exercis var genomförd var det dags för uppbackning och skaffning.

På en julle försedd med ett rejält däck hade man placerat ut de olika tillbehören som vi fick plocka till oss. Kocken med imponerande kockmössa svarade för grytan med sovel. Allt smakade väldigt gott och den som inte blev mätt fick stå sitt eget kast.

Uppbackning och skaffning.

När så kaffe med kaka serverades var det dags för föreningens ordförande att ta till orda och redovisa resultatet av dagens tävling.

Något överraskande visade det sig att vi lyckats få ihop 17, 9 poäng och därmed vunnit tävlingen. Västeråslaget som kom på 2:a platsen fick ihop 14 poäng. På 3:e Sthlm lag 1 12 p, 4:e Nyn lag 1 11,7, 5:e Norrtälje utom tävlan med 11,5 p, 6:e Haninge 5,9 p och slutligen på 7:e Sthlm 2 med 5,5 poäng.

Vi hade fått vara med på en trevlig välredigerad tävling i sann kamratlig anda som FM Norrtälje skall känna sig stolta över att ha arrangerat. Man hade dessutom tur med sig, de hotfulla mörka molnen som låg på lur höll sig borta under hela tiden tävlingarna pågick.

Att dessutom åka hem med vandringspriset ännu en gång kändes dubbelt bra.

Tuk håller stolt upp vandringspriset.

Riksårsmötet den 5 – 7 september.

Vid pennan Kjell Johansen

Så blev äntligen årets Riksårsmöte genomfört. Det blev mycket bra genomfört ombord på skeppet m/s Silja Serenade. Mycket trevligt att få träffa nya och gamla kamrater efter så lång tid då coronaproblemet hindrat oss för att träffas.

Vi samlades alla i terminalen för inmönstring där vi fick våra biljetter och annan information.

Förbundsledningen gick ombord först för att genomföra sitt vanliga styrelsemöte. Efter det så samlades deltagarna inför lokalföreningsmötet/Lof för en liten lätt förtäring så att man kunde klara ut Lof-mötet. Aktuella ärenden togs upp under Lof-mötet, bl a så meddelade riksstyrelsen att FM Nynäshamns motion om tillsättande av en stadgegrupp naturligtvis skulle avslås av förbundsstyrelsen. Detta visste vi om men vi hade ju gått ut med en uppmaning till alla Lof om att stödja oss då motionen skulle beredas under Riksårsmötet. Därutöver informerades om den nya hemsidan som skall införas samt information från alla föreningarna om hur de har genomfört sina aktiviteter under de dystra månaderna med coronarestriktionerna.

Efter Lof-mötet så samlades alla deltagare på däck 7 där det bjöds på välkomstdrink och underhållning av rederiets duktiga underhållare som följde oss under förbrödningsmiddagen i buffématsalen. Buffén bjöd på utmärkt god mat som intogs av alla med stöd av drycker och snapsar. De vanliga och lite mer av olika snapsvisor hördes tydligt vid alla borden och stämningen låg på topp. Underhållningen under kvällen fortsatte i en konferenslokal avsedd endast för oss Flottans Män. Det var skönt att kliva ner i bingen efter en lång och trevlig dag och kväll.

Måndagen börjades med en elegant frukost och därefter genomfördes riksårsmötet. Mötet inleddes med Flottans Mäns egen marschmusik och med en parentation för bortgångna kamrater. Ordinarie punkter med fastställande av dagordning, val av årsmötespresidium där vår egen Gunnar Bengtsson, valdes till mötesordförande. Styrelsens verksamhetsberättelse för verksamhetsåret 2020 och ekonomisk redovisning lästes upp av Lennart Bresell. Revisorerna föreslog att styrelsen skulle beviljas ansvarsfrihet för 2020 års förvaltning vilket naturligtvis röstades igenom. Lennart föredrog även slutlig budget för år 2021 och preliminär budget för år 2022, samt årsavgift till riksförbundet för år 2023. Det beslutades att oförändrad årsavgift för år 2022, d.v.s. 100 kr/ medlem ligger fast men från år 2023 föreslogs att förbundsavgiften skulle höjas med 20 kronor vilket beslutades av mötet.

Vår eminente kanslichef L Bresell

Val av ny förbundsstyrelse, revisorer och valberedning redovisades av valberedningen och mötet beslutade att förslagen skulle godtas. Bl a så sitter undertecknad kvar i styrelsen som suppleant.

Så till slut så skulle vår senaste motion om tillsättande av en stadgekommitté förhoppningsvis röstas igenom. Undertecknad pläderade för vår motion där vi tydligt pekade på de allvarliga bristerna och oklarheterna som finns i nuvarande riks stadgar. Vi hade även i god tid före riksårsmötet sänt ut en uppmaning till alla Lof om att rösta på vårt förslag. Församlingen lyssnade och kanske något av det jag föredrog gick in. Minst en av närvarande Lof pläderade positivt för vår motion och jag visste att även en del andra Lof ville rösta på oss. Plädering för att rösta ner vår motion framfördes av förbundsstyrelsens representant som de redan tidigare hade sänt ut till alla Lof. Efter pläderingarna skulle det röstas med handuppräkning. De av våra stödjande föreningar svarade ja med handuppräkning och vad jag kunde se så var det i alla fall fyra Lof som röstade för oss. Därefter skulle de som ville rösta ner motionen räcka upp händerna. Märkligt nog röstade alla deltagarna i lokalen som ville rösta nej upp med händerna! Oavsett om de var Lof-representanter eller ej – alla fick rösta. Enligt stadgarna skall endast Lof-representanter rösta enligt röstlängden där respektive Lof har röster enligt fastställd röstlängd. Visserligen skulle undertecknad begärt rösträkning enligt röstlängden men vad vi kunde se så röstade de flesta av Lofarna nej till vår motion så jag gick inte vidare med frågan. Vi får avvakta med nästa förslag till stadgeändring.

Den framtagna och upprättade Flagg och Heders, med av Nynäshamnsföreningen utarbetad flaggvaktsmanual, redovisades. Riksårsmötet beslutade att fastställa dessa dokument.

Vid bordet trivs från vänster Stieg Andersson från Västerås, Inger och Lars-Åke från oss, ej känd dam och Lars Ellebring från Gotland

Slutligen delades medaljer ut till de föreslagna medlemmarna från våra Lofar. Ankarmedaljer i silver tilldelades två av våra medlemmar, Tommy Lagsjö och Tommy Falk, för deras idoga arbete med att reparera taken på vår stuga och lillstuga ute på Muskö. Dessa två var inte med på Riksårsmötet utan fick sina medaljer vid soppkvällen i september.

Fartyget förtöjde i Helsingfors 0930 och därefter var det fria aktiviteter för alla deltagarna. Fartyget kastade loss igen kl 1600 och kl 1930 var det en elegant bankett med

3-rätters meny i fartygets största matsal. Fartygets musikanter eldade på oss under middagen och stämningen låg på topp. Den duktiga organisatören och klubbmästaren i Stockholmsföreningen, Sven Sahlsten, stöttade musikanten på ett mycket bra sätt, trevliga tal hölls och alla deltagarna var mycket nöjda.

Kvällen blev inte lång för undertecknad med hustru, dagen hade varit jobbig men trots allt mycket trevligt. Bingen kändes gött igen.

Vid 10-tiden på tisdag morgon förtöjde vi igen i Stockholm, färd hem till Nynäshamn i egen bil och resten av tisdagen blev lugn.

Vi ser fram emot Riksårsmötet 2022 till Tallin som genomförs 8 – 10 maj. Vi i Nynäshamn organiserar detta Riksårsmöte och arbetet pågår för fullt. Vi ses väl då ombord?

Vår medlem, Gunnar, var Riksårsmötes ordförande och här i trevlig samvaro med hustru Gertie och högt medaljerad ordförande Lars-Erik Uhlegård

I FM tidningen nr 4 publicerades en artikel av vår ordförande, Kjell; "Den 17 september i år var det 80 år sedan katastrofen på Märsgarn med jagarolyckan skedde. Minnesceremoni för denna katastrof genomförs vart 5:e år ute på Märsgarn vid minnesstenen över de omkomna. I år var det Flottans Män i Nynäshamn med stöd av Marinen som genomförde minnesceremonin."

Soppkvällen 30 september.

Vid pennan R Stang

Äntligen! Efter ett långt påtvingat uppehåll kunde och vågade vi bjuda in våra medlemmar till en soppkväll. De tjugonio som kom till denna verkade glada över att bollen ånyo börjat rulla.

Det långa uppehållet har ju medfört att vi kommit långt efter med att uppvakta våra jubilarer. Vi hade därför bestämt att med början denna kväll och sedan de kommande soppkvällarna bjuda in tio jubilarer varje gång för att komma i fatt. Hur avlöpte då detta? Av det tio som fick en personlig inbjudan, besvarade sig inte tre ens med att svara. Två av de inbjudna tackade, men anmälde förhinder denna kväll. Av övriga medlemmar som anmält sig fick vi ett återbud i så god tid att det kunde påverka beställningen av mat.

Denna erfarenhet fick oss att på det kommande styrelsemötet 4 okt diskutera hur vi framgent skall hantera en liknande situation. Att inbjudna jubilarer inte hör av sig och kommer, blir en ekonomisk förlust för föreningen är något som inte går att komma tillrätta med. Däremot kan vi kräva betalning av övriga medlemmar som anmält sig till en aktivitet som de inte kommer till. Vi beslutade även att detta klart skall framgå av inbjudan.

Åter till soppkvällen. Som vanligt trevligt mingel och roligt att återigen kunna träffas. Tiden rinner iväg fort när man har trevligt och det stod inte på förrän det var dags för Kjell att äska tystnad. Det hade blivit dags att kalla fram de fem närvarande jubilarerna, R Norberg 85, L Å Svenheden 85, E Wahlund 80, och ungdomarna T

Gustavsson 70, A J Liljeblad 70, som samtliga hade valt att uppvaktas med en blomstercheck. Vi hurrade och applåderade för jubilarerna.

Men det var inte slut med detta. Vi hade i styrelsen beslutat föreslå riksstyrelsen att till riksmötet 2020 premiera fyra av våra medlemmar med FM medalj i silver. Detta godkändes och medaljerna med tillhörande dokumentation hade skickats till oss. Kjell kallad

därför i tur och ordning fram de tre Torhild Gustavsson, Bengt Lind, Tommy Lagsjö och Tommy Falk. Läste upp vår motivering till varför vi på detta sätt ville uppmärksamma deras insatser för vår förening. Givet är att även dessa fyra fick rungande applåder från de övriga i sällskapet. Soppan stod nu framdukad klar för avhämtning. Efter sedvanlig fördelning av turordningen vilket bord som skulle börja, sågs folket gå mot grytorna. Ärtsoppa och så småningom även pannkakorna fick en strykande åtgång alla blev mätta. Detta till trots fick vi en del över beroende på att alla vi räknat med

skulle komma inte kom, Mat skall inte kastas så överskottet fördelades emellan de som jobbat i byssan. När så det var dags för kaffe och kaka påannonserades kvällen föredrag där Tommy Falk lovat berätta om en resa till DDR på 70-talet då han och hustru Gabi, och deras ettårige son skulle hälsa på släkten.

Under c:a 20 min berättade Tommy om en resa till DDR på 70-talet.

I samband med visumansökan fick de frågan vilket parti hans föräldrar röstat på i senaste valet. Ett visum kostade 16,5 D mark/dygn och person (västvaluta) som uppehållet skulle vara vilket gav lite klirr i kassan. Resan startade i Trelleborg med destination Sassnitz dit man kom sent på kvällen i kolsvart mörker. Alla passagerare lotsades in i en enorm väl upplyst lokal där de placerades framför olika handläggare som ville veta allt. Tommy och Gabi mötte en iskall blick från en hårdsminkad äldre dam strikt klädd i uniform och fick frågan vad syftet med deras resa till DDR var. Efter att ha förklarat att Gabi hade hela sin släkt i Groitzsch och att syftet med resan var, att hälsa på dem.

Nu vidtog undersökning av deras resväskor. Sonen Peter som då var i blöjålder hade en väska fullpackad med blöjförpackningar vilka öppnades och inspekterades mycket noggrant. Att stuvva tillbaka dessa i var inte helt lätt. I en av de andra väskorna hade de packat

ner ett antal kaffeförpackningar som fick det att glittra i ögonen på de inspekterande. Tommy lyckades ta sig ur det dilemma genom att förklara att slutmålet med resan var Österrike, och lyckades få behålla kaffet. En limpa cigaretter inköpt ombord på färjan gick däremot inte att rädda. Äntligen var denna pårs över och de kunde sätta sig i bilen

för att fortsätta, bara för att efter ett par hundra meter bli stoppade av en kraftigt beväpnad patrull där hela proceduren upprepades. Resan kunde därefter under den resterande delen av söndagsnatten fortsätta till Gabis föräldrahem i Groitzsch.

På måndags morgonen åkte de ett par mil till Borna där alla pass lämnades in till en polisstation belägen i en slottsliknande byggnad fylld med militärer, där fick de dessutom fick stränga direktiv att inte förflytta sig längre än

fem kilometer bort från Groitzsch och att varje morgon under vistelsen komma och anmäla sig. När de på tisdagsmorgonen kom och anmälde sig hade man kommit fram till att de anlant kl 23.45 på lördagen och därför skulle erlägga ytterligare en avgift om 16.50 D mark/person.

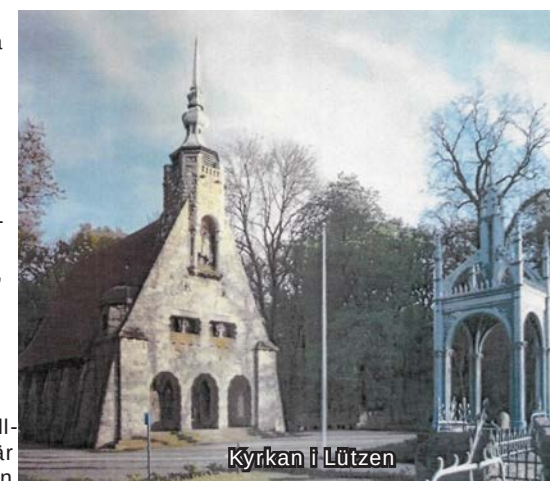
Tommys svärfar som var med på resan förklarade vid något tillfälle att c:a 30% av alla i ett sällskap för egen vinnings skull var beredda att ange sin granne.

Varje dag på väg till/från polisstationen passerade de en stor fabriksbyggnad där man tillverkade briketter i A5 format av kol. När dessa var färdigpressade under högt tryck öppnades en lucka på toppen av det enorma pressverktyget och ett moln av sot förmörkade solen. Att föreställa sig den arbetsmiljön var inte så svårt, men ack så ohälsosamt. Tommy gjorde ytterligare en notering en dag. På vägen gick i god ordning c:a 20 talet kvinnor övervakade av en prydligt klädd och beväpnad vakt. På fråga vad detta var, fick han svaret att kvinnorna troligtvis var fångar dömda för något som fått välja mellan vägarbete eller fängelse.

En av Gabis kusiner var lastbilschaufför och väldigt intresserad av Tommys Volvo 142 och ville provköra vilket han fick. I mörkret for de i väg och färden gick betydligt längre än den 5 kilometers radie som deras tillstånd medgav dem att åka. Efter ett tag kom de till ett ställe där det var musik dans och högt i tak. En blandning av sekt och pilsner, efter ett antal glas av denna brygd blev allt plötsligt mycket ljusare. Men mitt i allt detta kommer tre uniformsklädda (dock utan vapen) in i lokalen allt utom musiken tystnade ett tag till man fick klart för sig att de tre bara ville ha lite att dricka de också. När sällskapet i Volvon lämnade var det en fråga om vem som var i bäst skick för att styra hemåt. När även denna fråga var löst påbörjade resan med helljuset på, som efter några mil avbröts av en bländad motorcykelordonnans som pekade mot en avtagsväg. Denna uppmaning negligerades och mannen passerades. Efter ytterligare några kilometers bilfärd möter de en karavan om 84 stora ryska militärlastbilar. I Volvon hukar man sig, kör vidare och tar sig så småningom hem.

Ytterligare en överträdelse gör man sig skyldig till genom att en dag göra en utflykt till Lützen, en betydligt längre resa än de tillåtna 5 kilometer som var sagt. Lützen, där en minnessten rests på den plats, dit hästen släpat kung Gustav II Adolf efter det han i dimman skilts från huvudstyrkan blivit nermejad av Walensteins soldater 6 november 1632. Museiföreståndaren som hade fridag, blev intresserad när han fick se en svenskeregistrerad bil på gårdsplanen och erbjöd sig att visa runt i kyrkan och på museet, vilket annars skulle vara stängt.

När sällskapet efter visningen kom tillbaka till de parkerade bilarna stod där även tre stora stridsvagnar på platsen och deras besättningar inspekterade med stort intresse de svenska fordonen. Med bankande hjärtan närmade sig sällskapet sina bilar, väl medvetna om att de befann sig långt utanför den stipulerade gräns de hade tillstånd att vistas. Men även denna gång hände inget, stridsvagnsbesättningarna embarkerade, startade och for iväg. Med fortsatt bultande hjärtan kunde resan hem påbörjas.

Monstermaskinen som bryter upp kol

Under resan hemåt passerade de ett fält där man bröt kol. En monster maskin 2800 ton tung som framfördes av 5 man, imponerande stor och effektiv.

En farbror till Gabi, partimedlem med speciella förmåner, föreslog en resa c:a 10 mil fågelvägen

till Dresden där de bl a skulle gå på restaurang och äta. Där fick de till att börja med en matsedel som farbrodern fräste åt och visade sitt partiemblem, varpå kyparen skyndsamt trollade fram den rätta matsedeln och en utsökt lunch serverades. Kontrasten mellan hur det var (om man hade rätt legitimitet) och överallt annars där folk stod på kö för att få tag på en potatis eller en bit bröd 1970. När det var dags för avresa styrde man mot Halle an der Saale där det var en stor tullstation, där en sista liten incident inträffade. Svärföräldrarna som var med på resan blev uppehållna i tullen och medan Gabi och Tommy väntade bytte han kassett i filmkameran och tryckte av en meter film. Något som uppmärksammades av en vakt som tog filmen och bad dem försvinna därifrån. De två ungdomarna några och 20 år, glada att ha klarat sig helskinnade så här långt drog sig respektfullt undan och den fortsatta resan hem till Sverige avlöpte utan några större problem.

Tommy fick kraftfulla applåder för den intressanta berättelsen om resan. För oss är det svårt, ja obegripligt stt ens kunna föreställa sig hur det kan ha varit för människorna att leva och överleva under de förhållanden som rådde där. Tyvärr är det ju även i dag platser på jorden där förhållandena är likartade och även värre.

Kvällens vinlotteri borde jag egentligen skrivit något om innan föredraget för att få det i rätt ordning, men å andra sidan ni som inte var där vet ju inget om den fadäsen. Något utanför protokollet gick högsta vinsten denna gången till L Å Svenheden men redan när vinnstnumret på den andra lotten lästes upp återställdes ordningen, naturligtvis var det Kjell som travade fram. Sedan kapade turgubben Erik åt sig den tredje vinstflaskan, tätt följd av Gun. Och vem, om inte Elisabeth kramade om den sist vinsten, Vi andra fick vara nöjda med att ha gjort en god gärning och bidragit till föreningens kostnad för lokalen denna trevliga kväll som vi alla hoppas skall följas av flera

Krigsseglardagen

Nynäshamns Kyrka

7 november 2021

Krigsseglardagen.

En dag på hösten varje år högtidlighålls minnet av alla sjömän i handelsflottan och flottan som under krigsåren miste livet under sin yrkesutövning. Vår förening har sedan många år deltagit med flaggvakt vi dessa tillfällen på olika ställen i Stockholm.

Från och med i år har Sjömanskyrkan etablerat sig i Nynäshamn vilket för oss innebär att denna hedersamma uppgift för vår del kommer att inplaneras i vår årliga agenda.

Örjan Sundkvist, filitig publicist på facebook skickar då och då små uppiggande brev med trevligt innehåll till mig vilket jag är tacksam för.

Här nedan några visdomsord från "Basse" som Örjan hittade i sina gömmor på vinden. I februari 1935 satt kanske "Basse" då på något logement ner i Karlskrona och filosofierade och tecknade. Vilka livserfarenheter denne basse hade för att komma fram till denna slutsats kan vi bara spekulera i. Även vi betydligt yngre har ju fått höra detta, men inte alltid levt upp till det rådet. Något som unge Almqvist kanske inte heller gjorde, men det förtäljer inte historien.

*Rutin.
Förälska dig ofta, förlora dig sällan
och gift dig aldrig.*

Karlskrona 27/2 1935 484²⁸/₃₄ Almqvist

MARINSTUGAN

Sedan Tommy L och Tommy F lagade det läckande taket på storstugan har det utvändig inte hänt så mycket mer än att alla löv från träden fallit av.

Inuti huset har det snyggats till genom att kassera ett bokskåp och göra den lediga väggen till minne av jagarolyckan i Hårsfjärden, Klas Horn och Klas Ugglas frälsarkrans och namnskylt har hängts upp och inramats av lampetter från en jagarmäss.

I köket har avlastningshyllor satts upp och i hallen har viss omplacering av spegel och övrig dekoration på väggar genomförts.

Kommande aktiviteter inför vintern är att isolera ett varmvattenrör på vinden, sätta upp adventsljusstakar i fönstren, markera infarten med stolpar för snöröjning samt räfsa lite löv.

Stugan nyttjas regelbundet för våra styrelsemöten och en studiegrupp samt har varit utlånad till medlem vid ett tillfälle. Som ni vet har alla medlemmar möjlighet att låna stugan under en vecka eller bara åka dit för att koppla av en stund och njuta av Musköluften. Vid önskemål att nyttja huset så kontakta mig på telefon alt SMS 0702464190 eller e-post bjorn.wideberg@gmail.com.

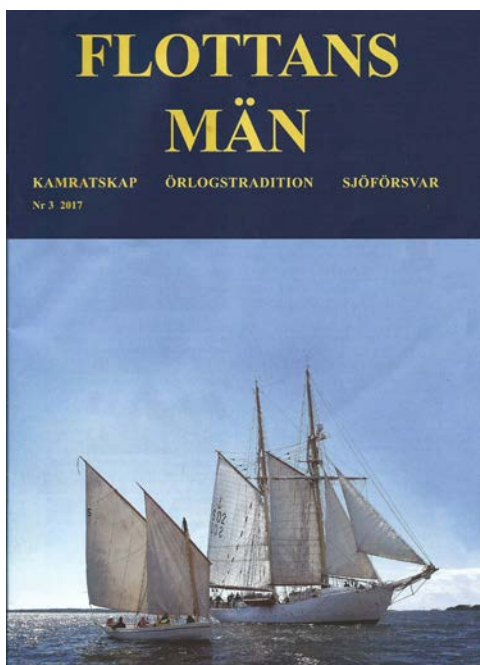
Björn W

Ni är alltid att besöka stugan
Välkomna

FLOTTANS MÄNS LOKALFÖRENING 11 I NYNÄSHAMN

*Vi tackar alla medlemmar
som har gett och ger bidrag till
tryckningen av tidningen
Flottans Män*

